

риарха, да не се рѣкополагатъ учени българи за свѣщенници, да не имъ се дава причина за учение и просвѣщение, но да си стоѣтъ въ невѣжество, той отъ тогива още билъ начинѣлъ съ други съмысленици, като Тошковича и пр. въ Одесса и като ученикъ и като свършивши Духовна Академия, да дѣйствова за черковния въпросъ заедно и съ Захария Княжески, който билъ издѣйствувалъ заедно съ други приятели патриоти, да се даватъ отъ Руското Правителство 10,000 рубли всяка година за България, черковни книги, сѣщо Одежди за Българскитѣ черкови подарѣкъ, както и книги отъ всяко издание подарени отъ Царската библиотека и други, които раздаде Княжеский и на шумненската библиотека бѣше подарилъ въ негово време два сандѣка книги, а по отъ сетнѣ се прихвърлили тѣзи пари връхъ Александра Ексарха, както споменѣхми по горѣ.

б) Още сѣ ми приказвали. Натанаилъ (сега Пловдивскій Митрополитъ) много пѣтя е помагалъ на Раковскій, а най повече, когато тойзи въ Карѣмската война билъ сполучилъ, да стане на Омеръ Паша секретаръ, тойзи го осѣтилъ, че има споразумѣние съ комититѣ и го билъ проводилъ съ двама мумбашири въ Цариградъ, ушъ за работа, а тѣмъ било заповѣдано по пѣтя да го убийтъ, Раковскій, като осѣтилъ това, самъ той близо до Котелъ убива двамата мумбашири, и избѣгва и тогива, като сѣдѣлъ четри мѣсеца при Дѣдо Натанаила, съчинилъ горския си пѣтникъ въ Влашко въ монастыря му и зель сто минца отъ него.

г) А самия Дѣдо Натанаилъ ми приказва че, като обикалялъ фрушкогорскитѣ монастыри въ Австрия около Сръбски Карловци въ Банатъ, които се намиратъ подъ вѣдомството на Карловачкия Сръбски Патриярхъ (дѣто и азъ съмъ обикалялъ, като бѣхъ тамъ три години профессоръ и съмъ виждалъ на царя Лазара дрехата шита съ Маргаритѣ и пр., и съмъ